

En el recorregut espiritual que proposa la fe cristiana hi ha dos moments d'un gran i profund silenci: Nadal i Dissabte Sant. Un nadó, que òbviament no sap parlar, jau en una menjadora completament indefens; de manera paral·lela, un executat, del tot despoderat i vençut, jau en una tomba. Hi ha tota una tradició iconogràfica que uneix subtilment aquests dos moments: el pessebre i la creu, la menjadora i la tomba. La Paraula, que existia al principi i que era amb Déu i que era Déu, comença manifestant-se en un infant que no parla; la Paraula, que s'ha fet home i que ha habitat entre nosaltres, fracassa i emmudeix. Què ens deu voler dir aquest silenci? Enmig del brogit del món, enmig del nostre brogit interior, aquest silenci de Déu pot passar desapercebut, però no tinc cap dubte que és significatiu; no és una simple absència de soroll, sinó que ens vol dir alguna cosa. En tot cas, ens revela que Déu és silenciós, que no hi ha res ni ningú més silenciós que Déu. Qui escolti, rebrà més que no es pensa; qui no escolti, perdrà fins allò que es pensava tenir. Aquest és el drama: viure en el brogit i l'agitació pensant-se que la vida és només això, que la realitat té aquesta sola dimensió. En el primer Nadal hi ha una figura que escolta més que ningú: «Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava». Guardar en el cor i meditar em sembla clar que és lluny de la ruminació obsessiva, de voler forçar les coses, de les expectatives ansioses, de la precipitació; tampoc no em sembla que vulgui assenyalar ni passivitat ni resignació. Guardar en el cor i meditar va en la direcció de contemplar en el dia a dia, sens fer res d'extraordinari; de mantenir-se a l'escolta de la realitat; d'una escolta activa i esperançada; d'esperar pacientment que es reveli el sentit del que succeeix. Maria escolta així el silenci del seu fill acabat de néixer. Escoltarà així també el silenci del seu fill mort i enterrat. En el nostre Nadal hi pot haver de tot [...], en tot cas, hi hauria d'haver silenci, atenció a allò que és marginal, mirada afectuosa de la realitat, acceptació esperançada del que s'esdevingui (bo o dolent), acceptació confiada d'allò que ja s'ha esdevingut. Nadal és exactament això: la capacitat d'acollir-ho tot (tot!) com qui acull delicadament un nadó; com qui vetlla serenament un mort amb l'esperança d'una «major naixença», que deia Maragall. Llavors, el silenci esdevé revelació.

«PREPARA EL TEU COR»

A les portes de celebrar el Nadal, les nostres cases viuen un cert trasbals ja que, qui més qui menys, va disposant tot allò necessari per poder-lo viure en la seva màxima esplendor: s'acaba de fer l'espai per situar-hi l'arbre i el guarnim, acabem de preparar el nostre pessebre tot fent ressò d'allò viscut a la parròquia durant el diumenge de l'alegria, ressituem la molsa, remaquem el camí que han de recórrer els nostres pastors, que si la font no funciona, si la llum s'ha fos... alegries i angoixes d'última hora que ens surten al pas moguts per la il·lusió de viure, un any més, el Nadal en família.

També la litúrgia de la darrera setmana d'Advent, ens ajuda a adonar-nos com Déu va preparant el naixement del seu Fill, Jesús: prepara una família per a rebre un infant, ajuda a disposar una establia davant la incapacitat de trobar un lloc digne on viure aquest moment, anuncia la bona notícia de l'arribada del Messies als pastors, una estrella que acabarà guiant als mags d'Orient...

En aquests dies previs al Nadal, també descobrim com Déu ens va preparant el cor per saber-lo acollir; un cor que acull és aquell que es dona generosament, aquell que sap excusar l'error i viure el perdó, aquell que sap guardar, des del silenci, els grans regals que Déu va fent al llarg de la pròpia història. Sí, Jesús vol néixer també per tu! Vivim l'alegria de saber-nos estimats, visitats i acompanyats per un Déu que ens parla des del silenci, des de la humilitat i la senzillesa.

Potser, també, descobrirem que Déu ens va preparant com a parròquies de Corbera, com a família de famílies per tal d'acollir aquest infant, el seu Fill. Que l'Emmanuel faci de tots nosaltres una comunitat alegre, il·lusionada per acollir i anunciar la Bona Notícia de l'Evangeli arreu del món. Molt bon Nadal a tothom!

Mn. Josep Sellarés

INTENCIONS

Dissabte 20: Carme Bacarisses Jorba /
Francesca Sorribes (21é aniversari) i Joan Mañac.

Diumenge 21: Difunts de la Família Garcías –
Cañellas.

+++++

INTENCIONS

Diumenge 21: Josep Morral / Josep Tor /
Joan Ribas.

DESPATX: Dimarts de 10h a 11:30h.

INFORMACIONS:

• VIATGE PARROQUIAL 2026: MALTA

Enguany, les parròquies de Corbera de Llobregat, organitzem un viatge!
Del 13 al 18 de juny, anirem a Malta, la petita joia del Mediterrani. El preu és de 1250€ per persona. **Dilluns dia 22, a les 20:00h., a la Parròquia de Sant Antoni Abat** es presentarà el viatge a totes aquelles persones que hi estiguin interessades, i també a totes aquelles que dubten i volen disposar de més informació. Animeu-vos-hi!

• TANCAMENT DE L'ANY JUBILAR A LA CATEDRAL

Diumenge 28 de desembre a les 18:00h., a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat es tancarà a nivell diocesà l'any Jubilar de l'Esperança que el papa Francesc va convocar per aquest 2025. Hi som convidades a participar d'aquesta eucaristia presidida pel nostre bisbe Xabier, totes les parròquies del bisbat. Animem-nos-hi.

• HORARIS DE NADAL '25

Tant pel grup de WhatsApp de les parròquies com a les cartelleres, hem facilitat un cartell informatiu amb els horaris d'aquestes festes de Nadal. Us animem a participar-hi. Amb ganes de poder-nos desitjar un bon Nadal en persona.

• DESPATX PARROQUIAL

Aquests dies l'horari de despatx queda alterat: els dies 24, 31 (a la parròquia de Sant Antoni Abat) i els dies 30 i 6 (a la parròquia de Santa Maria) **no hi haurà despatx parroquial**. Per qualsevol assumpte, enviar un WhatsApp al mòbil de la parròquia.

• ESPAI DE PREGÀRIA

Durant les festes de Nadal, no hi haurà l'espai de pregària dels dijous a la parròquia de Sant Antoni Abat, ja que els dijous que queden per acabar l'any s'escauen en dies festius.

PREGÀRIA DE NADAL

*“Senyor Jesús,
que has volgut néixer petit
per fer gran la nostra esperança,
fes que en la humilitat del teu naixement
reconeguem la glòria del teu amor.
Tu, que has entrat al món en el silenci de la nit,
entra també al nostre cor,
il·lumina les nostres ombres
i encén en nosaltres el foc de la fe.
Que la teva pobresa
ens faci rics en misericòrdia,
que la teva fragilitat ens faci forts en l'amor,
i que la teva pau, anunciada pels àngels,
habiti en les nostres llars
i en el món sencer.
Amén.”*

(Sant Efraïm, el Sirià)